

معرفی کتاب

مروزی کوتاه بر کتاب جنگ صدساله افغانستان

اتهام‌زدایی فریب‌کارانه از نقش غرب

● **محمدحسین عمادی**: کتاب جدیدی درباره افغانستان و تفسیر تحولات آن اخیرا توسط «فیل هالتون» به چاپ رسیده به نام «ششتن خون با خون و جنگ صدساله افغانستان». این کتاب توسط انتشارات دوندورن‌پرس در کانادا منتشر شده و مورد استقبال شمار وسیعی از خوانندگان در سراسر جهان قرار گرفته است؛ خوانندگانی که با شگفتی تحولات اخیر افغانستان را دنبال می‌کنند. در زیر نگاهی مختصر دارم به رویکرد کتاب و نقد دیدگاهی که می‌کوشد غرب را از احساس گناه بزرگی که در طول تاریخ درد و رنج و بلا و مصیبت را بر این ملت باریده، مبرا کند. کتاب با تکیه بر تاریخ صدساله افغانستان سعی بر تحلیل شرایط و تحولات فعلی افغانستان دارد. نکته مثبت این کتاب بازنمایی تاریخ جنگ‌های صدساله و بیان تحولات تاریخی در بستر خاص جغرافیایی این کشور است. نویسنده به تفصیل به تاریخ جنگ‌های بریتانیا، شوروی و آمریکا در این کشور پرداخته و ویژگی‌های خاص و کلی جغرافیایی انسانی این کشور را بیان کرده است. اما نقطه عطف مهم و تاریخی این کتاب که در بیشتر تحلیل‌های تاریخی دیگر نویسندگان پیرامون افغانستان به فراموشی سپرده شده، در ارتباط با ظهور و قیام حبیب‌الله کلکانی (معروف به بچه سقا) در مواجهه با اصلاحات در افغانستان (توسط امان‌الله خان) است که به تفصیل بیان و تفسیر شده است. قیام بچه سقا و حکومت ۴ماهه او باعث فروپاشی حکومت و سقط جنین روند اصلاحات امان‌الله شد. هالتون (نویسنده) با بیان روند اصلاحات و تجدد شباب‌زده امان‌الله با پیروی از ترکیه و ایران به تعارضات فرهنگی و مقاومت اجتماعی (به اتکا به عنصر سنت و مذهب) افغانستان معتقد است ریشه منازعات و جنگ‌های داخلی افغانستان صرفا تعارضات قومی سنتی پشتون و دیدگاه رادیکال و بنیادگرای طالبان نیست. او معتقد است مداخلات عنصر خارجی (جنگ انگلیس، شوروی و آمریکا) بیشتر از آنکه منشا جنگ و ستیز در این کشور باشد با منازعه سه عنصر فوق گره خورده و نادانسته و ناخواسته به مسیر دیگری کشیده شده است. با تحلیل اصلی این کتاب یک نقد اساسی دارم و آن هم این است که با وجود ادعای نویسنده در بی طرفی، در نهایت خواسته ثابت کند که مشکل افغانستان در درون افغان‌هاست و نقش مداخله صدساله قوای خارجی را به حداقل تخفیف داده است. او اساسا معتقد است کل تحولات و جنگ‌ها در افغانستان تحت تأثیر سه عامل داخلی و تعامل آنهاست: ۱- دولت ۲- نهادهای سنتی و ۳- نهاد مذهب. اما به این نکته اشاره نمی‌کند که هر سه نهاد با روش‌های سنتی و بومی خود سراسر‌های طولانی در تعامل بودند و زمانی جنگ واقعی و خون‌ریزی گسترده روی داد که عوامل خارجی با نیت استفاده ابزاری از دولت ملی یا محلی وارد این معادله شدند! این کتاب در واقع به‌خوبی نوع عملکرد و نتیجه حاصل از آن را برای غرب و آمریکا در افغانستان توجیه می‌کند، احساس گناه حاصل از بحران‌های اخیر آنها را کاهش داده و حمایت از وضع موجود را توجیه می‌کند و در نهایت معتقد است افغان‌ها را در تعارض سه عنصر سنت، مذهب و دولت به خود واگذاشت و باید صبر کرد و منتظر بود. در آخر کتاب هم ضرب‌المثل معروفی به نقل از فرهنگ افغان آمده که تغییر و اصلاح ملایم و طبیعی انجام شده و قطره قطره جمع شود وانگهی دریا شود. خواننده اروپایی و آمریکایی کتاب بعد از خواندن این کتاب به یک معرفت تاریخی نافته رسیده و به یک راحتی وجدان دست پیدا می‌کند که آنچه افغان‌ها در این صد سال کشیده‌اند از خودشان یا قحشان است یا به قول افغان‌ها «ما ماست که بر ماست».

خبر

طالبان اعدام در ملأعام را ممنوع کرد

● دولت تحت اداره طالبان در افغانستان در حکمی اجرای علنی اعدام مجرمان در این کشور را به‌جز در مواردی که دادگاه عالی حکم به اجرای آن داده باشد، ممنوع اعلام کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه اکسپرس تریبون، این تصمیم در جریان یک نشست کابینه افغانستان که اواخر روز پنجشنبه برگزار شد، اتخاذ شد. دبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، بعد از این نشست اظهار کرد هیچ مجازاتی وقتی لزومی برای عمومی‌کردن مجرم وجود نداشته باشد و تا زمانی که یک دادگاه حکم به اجرای علنی مجازات نداده باشد، به این طریق اجرا نخواهد شد.

بی‌نام تو نامه کی گیم باز با تأسف و اندوه بسیار به اطلاع می‌رسانم که پدر عزیزم، دکتر یوسف قریب، زندگی‌ای پربرابر تلاش و بسیار تاثیرگذار را بدرود گفت. یاد و نام آن بزرگوار، مانا و پایدار!

آرام قریب، ۲۴ مهر ۱۴۰۰

انتخابات پارلمانی در عراق بدون شک می‌توانست تغییرات مطلوبی برای عراقی‌های معترض رقم بزند، اما تنوع سیاسی، مذهبی، فرقه‌ای و از همه مهم‌تر دخالت‌های کشورهای ثالث در این کشور، نشان داد بی‌تفاوتی گسترده‌ای به‌ویژه میان جوانان نسبت به آینده این کشور وجود دارد. جوانان از زمان شروع اعتراض‌های ضد دولتی در اکتبر ۲۰۱۹، به‌طور آشکار از طبقه حاکم مسن‌تر آشفته‌تر بودند و انتخابات ۱۰ اکتبر شادی بر بی‌تفاوتی و دل‌سردی گسترده رای‌دهندگان نسل جوان بود. طبق برآوردهای غیررسمی، جوانان عراقی تقریبا ۷۰ درصد از جمعیت ۴۰ میلیون نفری این کشور را تشکیل می‌دهند و اکثریت این گروه سنی مخالف رای‌دادن بودند. در مقابل، عراقی‌های مسن‌تر احتمالا در پی فراخوان‌های مقامات مذهبی شیعه و سنی در عراق مبنی بر شرکت در انتخابات، پای صندوق‌های رای حاضر شدند و چنین شرایطی نتیجه دست‌شستن از امید به هرگونه تغییری است.

مشارکت پایین از سوی دیگر شوک بزرگی برای ائتلاف‌های سیاسی اصلی بغداد بود. این شوک به‌خوبی نشان داده است اختلاف‌ها و تعارض‌های سیاسی بین رهبران گروه‌های بانفوذ سیاسی، بیشتر از آن چیزی است که تاکنون به تصویر کشیده شده است. در این میان، سیاستمداران این کشور که از زمان سقوط صدام‌حسین، ایفاگر نقش اصلی در روند سیاسی بغداد هستند، سعی دارند قدرت را در این کشور از آن خود کنند. آن‌طور که به نظر می‌رسد، در میان گروه‌های سیاسی، اکنون رقابت اصلی بین مقتدی صدر، روحانی بانفوذ و رهبر جریان صدر و نوری المالکی، نخست‌وزیر سابق این کشور است. هر دوی آنان در تلاش‌اند با تشکیل فراکسیون بزرگ‌تر، نقش ویژه‌تری را برای انتخاب رئیس‌جمهوری و از آن مهم‌تر تعیین نخست‌وزیر آینده عراق بازی کنند.

طبق نتایج اعلام‌شده، در مناطق شیعه‌نشین، ائتلاف صدر نسبت به رقبای خود به پیروزی قاطعی دست یافته و با کسب بیش از ۷۰ کرسی، خود را در رقابت برای رهبری دولت بعدی در وضعیتی مطلوب قرار داده است. در عین حال، بخت نوری المالکی برای بازگشت به قدرت، به‌عنوان رقیب اصلی مقتدی صدر، چندان کمتر از رهبر جریان صدر نیست. این در حالی است که

محمود فاضلی

تحلیلگر بین الملل

نشست فوق‌العاده سران گروه ۲۰ (G20) با موضوع «نیاز افغانستان به کمک‌ها، نگرانی‌ها درخصوص امنیت این کشور و راه‌های تضمین خارج‌سازی هزاران افغان هم‌پیمان با غرب، ضرورت چندجانبه‌گرایی برای رویارویی با بحران جهانی شیوع ویروس کرونا و دیگر چالش‌های بین‌المللی به‌صورت مجازی در شهر ساحلی ماترا در ایتالیا برگزار شد. گروه ۲۰ یک مجمع بین‌المللی است که اعضای آن ۸۰ درصد اقتصاد جهان را در دست دارند. این گروه از سال ۱۹۹۹ به این‌سو هرساله تشکیل جلسه داده و از ۱۳ سال پیش هم سران کشورها سالانه دیدار می‌کنند.

ایتالیا به‌عنوان رئیس دوره‌ای گروه ۲۰ به دنبال بروز دیدگاه‌های متفاوت در داخل این گروه متشنت درباره چگونگی تعامل با افغانستان بعد از خروج آمریکا از این کشور، تلاش زیادی برای برگزاری این نشست است. در این نشست کشورهای عضو از سازمان ملل خواستند در مدیریت بحران انسانی افغانستان نقشی مؤثر و محوری ایفا کنند. اتحادیه اروپا یک میلیارد دلار برای کمک به افغانستان اختصاص داد و واشنگتن نیز از کمک ۳۰۰ میلیون‌دلاری خود خبر داد. همچنان باید گفت که نشست سران گروه ۲۰ بدون حضور ولادیمیر پوتین و شی جینپینگ، رؤسای جمهوری روسیه و چین برگزار شد و از طرف مسکو معاون وزیر خارجه و از سوی پکن وزیر خارجه شرکت داشتند. در آن سو نیز پاکستان و ایران به‌عنوان همسایگان افغانستان در این نشست حضوری نداشتند.

رونمایی از استراتژی نخست‌وزیر جدید ژاپن

حمله به پایگاه‌های دشمن

امنیت منطقه‌ای هستند. هرچند هر دو کشور هم‌پیمان نظامی آمریکا بوده و نسبت به کره‌شمالی و چین نگرانی‌های مشترکی دارند، اما روابطشان بر سر میراث جنایات رخ‌داده از سوی ژاپن در زمان جنگ جهانی دوم دچار مشکل شده است. یک مشکل بزرگ دیگر در روابط سنؤل و توکیو، مربوط به غرامت‌دادن از بابت مسئله کارگران کره‌ای در زمان جنگ جهانی دوم است. قومیو کیشیدا، نخست‌وزیر جدید ژاپن، تنها پس از گفت‌وگویش با تعدادی از رهبران دیگر جهان سرانگ گفت‌وگو با رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی رفت و این مسئله‌نشان‌دهنده سrdی در روابط این دو کشور همسایه است.

جهان

نخست‌وزیر سابق عراق در اندیشه تشکیل فراکسیونی با ۶گروه سیاسی

دوئل مالکی با صدر

ائتلاف‌های دیگر عراقی چندان امیدی به تأثیرگذاری بیشتر ندارند و امید دارند بتوانند با ائتلاف با یکی از گروه‌های پیشرو، به عرصه قدرت بازگردند. ائتلاف فتح که به رهبری هادی العامری، تنها ۲۰ کرسی به دست آورده‌اند، فراکسیونی از ۹۰ کرسی تشکیل دهد. این منبع سیاسی ناشناس در ادامه می‌گوید تماس‌هایی از کشورهای همسایه عراق نیز برای کمک به پیشبرد این طرح انجام شده و نامزد پیشنهادی این فراکسیون برای نخست‌وزیری، شخص نوری المالکی است. در آن سو، محمد الدراجی، عضو ائتلاف فتح، می‌گوید این نیروها صرف‌نظر از نتایج انتخابات می‌توانند ۹۰ کرسی را از آن خود کنند و فراکسیون اکثریت باشند. اما روند تشکیل دولت با درگیری‌های سیاسی بی‌شماری مواجه خواهد بود و دولت در دو ماه و نیم باقی‌مانده از سال جاری میلادی تشکیل نمی‌شود.

محمد العبیدی، کارشناس سیاسی و استاد دانشگاه بغداد نیز تأکید می‌کند که گرفتن فرصت تشکیل دولت از صدر و تکرار آنچه با اید علادی در سال ۲۰۱۰ میلادی

رخ داد، می‌تواند بحران سیاسی سختی در عراق ایجاد کند. او این‌گونه ادامه می‌دهد که بیانیه‌های تندوتیز احزابی که شاخه مسلح دارند درباره نتایج انتخابات هم این نگرانی را ایجاد می‌کند که پای سلاح نیز به ماجرا کشیده شود. این همه در حالی است که کمیساریای عالی مستقل انتخابات هنوز نتایج نهایی را اعلام نکرده و تأکید کرده در حال شمارش دستی نتایج بیش از سه هزار صندوق رأی است.

واکنش صدر به المالکی

اما ماجرا به اینجا ختم نمی‌شود؛ نوری المالکی جمعه‌شب در سخنانی خواستار رسیدگی به «بی‌انصافی و عدم توازن» شد که به عقیده او با روند انتخابات همراه بوده است. رئیس ائتلاف دولت قانون همچنین تأکید کرد: ما موافق در خواست‌ها برای رفع نقص هستیم، نه هرج‌ومرجی که ممکن است ایجاد شود.

در مقابل، صدر که پیش‌تاز انتخابات است، به این سخنان واکنش نشان داد و گفت: بله امروز اظهاراتی (المالکی) را درباره روند انتخابات شنیدیم می‌توانیم بگوییم که از این اظهارات تعجب کردم، اما باید بگوییم این سخنان ناقص است. او ادامه داد: او باید آنچه را که از دست داده است، جبران کند و توصیه من این است که با چسبیدن به قدرت، آنچه را که از دست داده جبران نکند؛ چراکه او آزمایش شده و موفق نشده و کسی که آزمایش شده است، بار دیگر آزموده نخواهد شد.

این سخنان مهر تأییدی بر تشدید درگیری‌های سیاسی و قومی در عراق است و نشان می‌دهد دلسردی عراقی‌ها به بهبود اوضاع و تحریم این انتخابات، چندان هم اشتباه نبوده است؛ چراکه نسل جدید عراقی‌ها بسیار متفاوت‌تر از گذشته فکر می‌کنند و بازیگران کنونی در هدایت مسیر جدید ناتوان هستند.

باید این موضوع را نیز در نظر گرفت که ترس از شکست، برخی از نمایندگان فعلی را از نامزدشدن منصرف کرد. این اتفاق فضا را برای چهره‌های تازه و ظهور نسل جدیدی از بازیگران در سیاست عراق باز کرده است، هرچند به گفته تحلیلگران با تشکیل دولتی نه‌چندان مقتدر، نمی‌توان به بهبود اوضاع سیاسی و حتی رسیدگی به پرونده‌های فساد در عراق امید چندانی داشت.

یادداشت

یک نشست فوق‌العاده و یک موضوع مشترک

دستاوردهای نشست وزیران گروه ۲۰ در زمینه تجارت و سرمایه‌گذاری گامی در راستای کسب نتایج موفقیت‌آمیز از دوازدهمین کنفرانس وزیران سازمان تجارت جهانی باشد که در پایان ماه نوامبر در ژنو برگزار می‌شود.

آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان، در سخنرانی ویدئوکنفرانسی خود در مقابل نشست گروه ۲۰ درخصوص وضعیت افغانستان تأکید کرد: من و سیاست‌مداران دیگر طبق ارزیابی‌ای که انجام داده‌ایم، توضیح دادیم که دولت طالبان فراگیر نیست و بر همین اساس موضوع به‌رسمیت‌شناختن آن در دستور کار نیست. ادامه مذاکراتی که درحال‌حاضر از جانب طرف آلمانی با طالبان از مدتی پیش در جریان است، لازم و ممکن است. ما در آلمان اسمال ۶۰۰ میلیون یورو به‌منظور حل مشکلات انسانی اختصاص خواهیم داد و پرداخته شد؛ زیرا نیاز به اجتناب از فروپاشی اقتصادی افغانستان داریم».

از زمانی که طالبان قدرت را در افغانستان به دست گرفت تاکنون این کشور بعد از تجربه چندین دهه جنگ و گرفتارشدن به خشک‌سالی شاهد نزول شدید وضعیت اقتصادی خود بوده و این وضعیت دورمای راه‌افتادن موجی از پناه‌جویان را بیش از گذشته تقویت کرده است. برای کشورهای غربی نحوه اداره افغانستان توسط طالبان و رفتار آنها با زنان اهمیت دارد؛ درحالی‌که چین و روسیه مبنای سیاست خارجی خود را بر عدم مداخله قرار داده‌اند. چین علنا خواستار برداشته‌شدن تحریم‌های اقتصادی علیه افغانسان و از آزادکردن میلیاردها دلار از دارایی‌های بین‌المللی افغانستان و واگذاری آنها به کابل شده است. قرار است اجلاس سران این گروه در ۲۹ و ۳۰ اکتبر (هفتم و هشتم آبان) در رم برگزار شود.

ادامه تنش دریایی بین آمریکا و روسیه

مناقشه در دریای ژاپن

با بی‌سیم به ناوشکن چافی هشدار داده بودند که «به حوزه ناوبری مربوط به یک رزمایش با آتش توپخانه نزدیک شده است». در بیانیه وزارت دفاع روسیه تصریح شد این ناوشکن آمریکایی در ادامه از تغییر مسیر خود امتناع کرده و به جایش پرچم‌های علامت‌دهنده درخصوص پرواز یک هلی‌کوپتر از عرشه‌اش را بالا برد که معنایش این بود که نمی‌تواند برگردد یا سرعتش را تغییر دهد. این دومین بار در چهار ماه اخیر است که روسیه خبر از تعقیب کشتی جنگی یکی از اعضای ناتو در آب‌هایش می‌دهد.

روزنه

سوریه و امارات

در پی روابط نزدیک‌تر

● وزیر اقتصاد امارات در حاشیه نمایشگاه جهانی اکسپو ۲۰۲۰ دوی، با همتای سوریه‌ای خود دیدار کرده است. در این دیدار، چالش‌های اقتصادی پیش‌روی سوریه و گسترش تجارت مورد تأکید قرار گرفت. هر دو وزیر با احیای شورای تِجار سوری–اماراتی که فعالیتش از زمان آغاز جنگ در سوریه در سال ۲۰۱۱ متوقف شده است، موافقت کردند. درحالی‌که امارات همچنان به عادی‌سازی روابط با سوریه ادامه می‌دهد، روزنامه الشرق‌الاوسط، گزارش داد که فرانسه، بریتانیا و ایالات متحده «اقدامات بازسازی و نوسامانی را تأمین مالی نمی‌کنند، مگر زمانی که سوریه بر مبنای قطع‌نامه ۲۲۵۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد، در روند سیاسی پیشرفت واقعی نشان دهد». در دهم اکتبر حساب رسمی وزارت اقتصاد امارات در توئیتر اعلام کرد که «امارات و سوریه بر سر برنامه‌های آینده برای تقویت همکاری‌های اقتصادی و کشف بخش‌های جدید در مرحله بعد توافق دارند». در بیانیه‌ای که همراه این توئیت منتشر شده، آمده است که امارات «برجسته‌ترین شریک تجاری جهانی سوریه» است و تجارت دو‌جانبه غیرنفتی در نیمه نخست سال ۲۰۲۱ بالغ بر یک میلیارد درهم امارات (۲۲۲ میلیون دلار) بوده است. روز بعد، امجد طبه، اینفلوئنسر انگلیسی–بحرینی، به مردم سوریه «بابت نزدیک‌بودن بازگشت سوریه به اتحادیه عرب و بازگشایی سفارتخانه‌های کشورهای بزرگ در دمشق» تبریک گفت. طه همچنین به موفقیت سوریه «در مقابله با نفوذ ترکیه» اشاره کرد. او معتقد است که «بازشدن مرز سوریه با اردن، بازگشت اینترنت به سوریه و دیدار وزرای اقتصاد سوریه و امارات، امیدها را برای بازسازی سوریه و گسترش صلح افزایش می‌دهد».

تعهد امارات برای گسترش همکاری‌های اقتصادی با سوریه در راستای تلاش‌هایی در جهت عادی‌سازی روابط بوده است که تقریباً سه سال پیش آغاز شد. اقدامات منطقه‌ای برای عادی‌سازی روابط با دولت بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، اواخر سال ۲۰۱۸ با بازگشایی سفارتخانه‌های امارات و بحرین در دمشق شروع شد. عمان مدت‌هاست که کانال‌های دیپلماتیک خود را با سوریه باز نگه داشته است؛ حتی پس از آنکه یک دهه پیش کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس برای نخستین‌بار، با آغاز ناآرامی‌های خشونت‌آمیز روابطشان را با سوریه به حالت تعلیق درآوردند. درعین‌حال کویت، قطر و عربستان سعودی تمایلی به عادی‌سازی روابط با سوریه در کوتاه‌مدت نشان نداده‌اند.

اگرچه امارات در روزهای اولیه جنگ داخلی سوریه همراه با چند شریک خود در شورای همکاری خلیج فارس، از نیروهای مخالف حکومت حمایت می‌کرد، تصمیم گرفت در میان شرکای خود اولین کشوری باشد که برای عادی‌سازی گام برمی‌دارد. این تصمیم امارات برای پیش‌گامی در آشتی با دولت اسد نمونه دیگری از رویکرد عمل‌گرایانه اخیر این کشور در منطقه است. حال که اسد -به لطف حامیان ایرانی و روسش- جا پای خود را در قدرت مستحکم کرده است، امارات امیدوار است بتواند به منظور اعمال نفوذ در سوریه برای حفظ منافع منطقه‌ایش از ثروت خود استفاده کند. سایر کشورهای عربی نیز اقداماتی عمومی برای برقراری مجدد روابط با سوریه انجام داده‌اند. در روزهای قبل از دیدار وزیران اقتصاد سوریه و امارات، ملک عبدالله دوم، پادشاه اردن، پس از ۱۰ سال با اسد تماسی تلفنی داشت. مصر و اردن به دنبال استفاده از مرز اخیراً گشوده‌شده اردن و سوریه برای انتقال گاز طبیعی به منظور کمک به حل انرژی لبنان از طریق سوریه هستند. این ابتکار از حمایت محتاطانه جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، برخوردار است.

طبق تحریم‌های گسترده ایالات متحده علیه سوریه بر پایه قانون سزار، کشورهای ثالث ممکن است به خاطر تجارت با دولت سوریه مشمول مجازات شوند. با این حال اینکه آمریکا قانون سزار را درمورد امارات، اردن یا مصر اجرا نمی‌کند، نشان می‌دهد که دولت بایدن به شریکای عرب خود اجازه می‌دهد به تعامل با دمشق ادامه دهند، البته فقط تا حد معینی. با ازبین‌رفتن روند صلح سوریه که مورد حمایت سازمان ملل متحد بود و قدرت مستحکم اسد، احتمالاً دولت‌های بیشتری از منطقه روابط خود را با سوریه عادی خواهند کرد. امارات از شورای بازرگانان اماراتی–سوری برای توسعه تجارت و دستیابی به اهدافی که در برنامه بلندپروازانه چشم‌انداز اقتصادی خود تعیین کرده است، استفاده خواهد کرد.

از این گذشته، سایر کشورهای شورای همکاری خلیج فارس درمورد عادی‌سازی روابط با سوریه، چشم به تجربه امارات دوخته‌اند. عربستان اگر احساس کند که می‌تواند بدون مواجهه با مؤاخذه بین‌المللی با اسد تعامل کند، به احتمال زیاد این کار را انجام می‌دهد. با این حال تلاش‌های کشورهای حوزه خلیج فارس به منظور استفاده از عادی‌سازی به‌عنوان وسیله‌ای برای محدودکردن نفوذ خارجی در سوریه به احتمال زیاد شکست خواهد خورد؛ به‌ویژه اگر چنین تلاشی به طور کامل هماهنگ نشده باشد.